

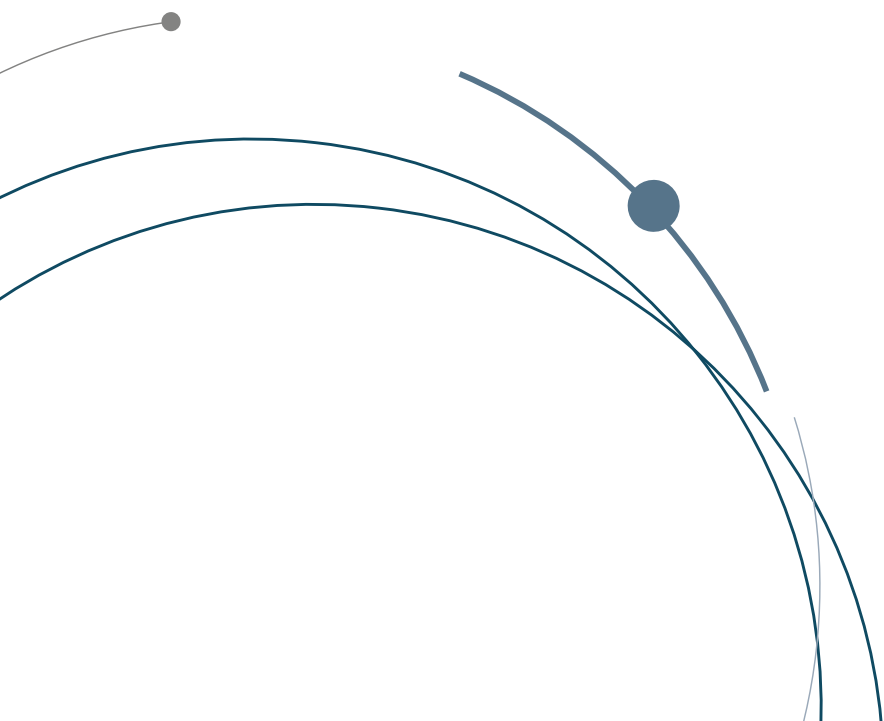
PAŹDZIERNIK

Sukcesja z sukcesem.
Eliasz – Elizeusz

Jak zaufać mistrzowi?

Słowo klucz:

doj
rzą
tość

Część I – Lektura Pisma Świętego

1. Modlitwa

Boże Duchu Święty,
z Twojego polecenia Objawienie
zostało spisane dla nas ludzi.
Oświeć mój rozum i napętnij moje serce,
abym przy tym czytaniu
dobrze zrozumiał Twoją prawdę
i abym nauczył się goręcej Cię kochać,
wierniej Ci służyć.
Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

2. Pierwsza Księga Królewska

- ➔ Przeczytaj: [Pierwsza Księga Królewska, rozdziały 17-19](#)
oraz [Druga Księga Królewska, rozdziały 1-2](#)

• Wtedy Pan rzekł do Eliasza: „Idź, wracaj swoją drogą
• ku pustyni Damaszku. A kiedy tam przybędziesz,
• namaścisz Chazaela na króla Aramu. Później namaścisz
• Jehu, syna Nimsiego, na króla Izraela. A wreszcie
• Elizeusza, syna Szafata z Abel-Mechola, namaścisz
• na proroka po tobie. A stanie się tak: uratowanego
• przed mieczem Chazaela zabije Jehu, a uratowanego
• przed mieczem Jehu zabije Elizeusz. Zostawię jednak
• w Izraelu siedem tysięcy takich, których kolana
• nie ugięły się przed Baalem i których usta go nie
• ucałowały”. [Eliasz] stamtąd poszedł i odnalazł
• Elizeusza, syna Szafata, orzącego: dwanaście par
• [wołów] przed nim, a on przy dwunastej. Wtedy
• Eliasz, podszedłszy do niego, zarzucił na niego swój
• płaszcz. Wówczas Elizeusz zostawił woły i pobiegłszy
• za Eliaszem, powiedział: „Pozwól mi ucałować mego
• ojca i moją matkę, abym potem poszedł za tobą”. On mu
• odpowiedział: „Idź i wracaj, bo po co to ci uczyniłem?”.
• Wtedy powrócił do niego i zaraz wziął parę wołów,

złożył je na ofiarę, a na jarzmie wołów ugotował ich mięso oraz dał ludziom, aby zjedli. Następnie wybrał się i poszedłszy za Eliaszem, stał się jego sługą. 19,15-21

Kiedy zaś przeszli [Jordan], rzekł Eliasz do Elizeusza: „Żądaj, co mam ci uczynić, zanim wzięty będę od ciebie”. Elizeusz zaś powiedział: „Niechby – proszę – dwie części twego ducha przeszły na mnie!”. On zaś odrzekł: „Trudnej rzeczy zażądałeś. Jeżeli mnie ujrzysz, jak wzięty będę od ciebie, spełni się twoje życzenie; jeśli zaś nie [ujrzysz], nie spełni się”. Podczas gdy oni szli i rozmawiali, oto [zjawił się] wóz ognisty wraz z rumakami ognistymi i rozdzielił obydwóch: a Eliasz wśród wichru wstąpił do niebios. Elizeusz zaś patrzył i wołał: „Ojcze mój! Ojcze mój! Rydwanie Izraela i jego jeźdźcze”. I już go więcej nie ujrzano. Ująwszy następnie szaty swoje, Elizeusz rozdarł je na dwie części i podniósł płaszcz Eliasza, który spadł z góry od niego. Wrócił i stanął nad brzegiem Jordanu. I wziął płaszcz Eliasza, który spadł z góry od niego, uderzył wody, lecz one się nie rozdzieliły. Wtedy rzekł: „Gdzie jest Pan, Bóg Eliasza?”. I uderzył wody, a one rozdzieliły się w obydwie strony. Elizeusz zaś przeszedł środkiem. Uczniowie proroków, którzy byli w Jerychu, ujrzeli go z przeciwka, i oświadczyli: „Duch Eliasza spoczął na Elizeuszu”. Wyszli zatem naprzeciw niego, oddali mu pokłon do ziemi. 2 Krl 2,9-15

Część II – Analiza, temat spotkania

Historia proroka Eliasza i następującego po nim Elizeusza to przykład udanego przekazania prorockiej misji. Uczeń jest godnym następcą swojego mistrza, największym cudotwórcą Starego Testamentu.

1. Czas proroków

Izrael znajduje się pod obcym panowaniem i doświadcza uciemnienia, rozpacz z utraty niepodległości, narzucenia obcych kultów i obyczajów, rozłamów wewnątrz społeczności (kolaboranci oraz prawowici) itp.

Prorocy z jednej strony dają nadzieję: wskazują na obecność Boga i przekazują obietnice dotyczące przyszłości. Z drugiej strony są głosem sumienia, piętnującym niewierność Izraelitów wobec Boga. Taka postawa sprawiała, że byli niewygodni, a ich mowy nie zawsze akceptowane.

Eliasz to prorok o szczególnej odwadze – sam przeciw wszystkim. Mówi o sobie, że został jedynym sługą prawdziwego Boga. Staje do pojedynku z 450 prorokami Baala [1 Krl 18,20-40](#). Gdy misja Eliasza dobiega końca, Bóg rozmawia z nim (lekki powiew na szczycie góry), nakazując mu namaścić Elizeusza na proroka, swojego następcę. Następnie mamy opis odnalezienia Elizeusza podczas pracy, powołanie go oraz kilkietapową wędrówkę, zakończoną zabranieniem Eliasza do nieba przez ognisty rydwan. Wymowna jest scena, gdy Elizeusz sprawdza nad Jordanem, czy rzeczywiście moc Eliasza przeszła na niego. Dopiero druga próba jest udana, ta w której przywołał mocy swojego nestora.

2. Król Achab – czas odstępstwa

Dzieje się to w Izraelu (królestwo północne, zob. temat września) za czasów króla Achaba (869-850 przed Chr.). Król ten oddaje cześć bożkom pogańskim, ponieważ jest pod wpływem swojej żony, okrutnej cudzoziemki Izebel. „Nie było nikogo, kto by tak, jak Achab, zaprzedał się, aby czynić to, co jest złe w oczach Pana, albowiem do tego skłoniła go żona jego Izebel. Bardzo haniebnie postępował, służąc bożkom” [2 Krl 21,25-26](#).

3. Eliasz

Pochodził z Tiszbe w Gileadzie. Udał się do Achaba, aby go upomnieć – znakiem jest bezterminowe („dopóki nie powiem”) wstrzymanie deszczu i rosy. Można to interpretować jako prorocki znak, nawiązanie do plag egipskich.

W tym czasie prorok dokonuje cudu rozmnożenia mąki i oliwy u wdowy w Sarepcie, która go żywi. Gdy umiera jej syn, Eliaz wskrzesza go. Następnie Eliaz przystępuje do „pojedyńku” z Achabem – ma on przyprowadzić 450 proroków Baala oraz 400 proroków Aszery na Górę Karmel. Ich modlitwy nie zostają wysłuchane, gdy podczas ofiary składanej przez Eliasza Bóg objawia swą moc. Prorocy Baala zostają zgładzeni, a nad kraj przychodzi ulewa.

Po tych wydarzeniach zdenerwowana Izebel chce pojmać proroka, ten ucieka. Na osobistym spotkaniu z Bogiem Eliaz dostaje wytyczne co do kolejnych władców (Chazael, Jehu, Nimszi) oraz Elizeusza, którego ma namaścić na proka po sobie. Prorok powołuje go. Gdy razem wędrują, Eliaz zostaje wzięty do nieba przez ognisty rydwan.

4. ■ Elizeusz

Wśród wszystkich proroków Elizeusz wyróżnia się jako wielki cudotwórca. Jego historia zawarta jest w 2 Księdze Królewskiej:

- ➔ uzdrowia wody Jerycha 2,19-22
- ➔ broni swej godności człowieka Bożego, posyłając dwa niedźwiedzie przeciwko tym, którzy z niego szydzą 2,23-24
- ➔ rozmnaża oliwę wdowie po jednym ze swych uczniów 4,17
- ➔ wskrzesza syna Szunemitki 4,8-37
- ➔ uzdrowia zatruty pokarm 4,38-41
- ➔ rozmnaża chleb 4,42-44
- ➔ uzdrowia trędowatego Naamana 5,1-20
- ➔ karze trędem sługę Gechaziego za jego nieuczciwość 5,21-27
- ➔ pomaga biednemu robotnikowi odnaleźć zgubioną siekierę 6,16
- ➔ oślepia całe wojsko aramejskie 6,8-23
- ➔ poskramia inflację 7,1-18
- ➔ kiedy już nie żyje, jego kości przywraca życie umarłemu 13,21

Część III – Osobista refleksja

W historii Eliasza znajduje się motyw, gdy prorok odsyła Elizeusza. Ten nie chce ustąpić, nie chce odstąpić od swojego mistrza.

➤ Czy masz swojego mistrza?

nie

tak

1

2

3

4

5

6

7

➤ Kto jest twoim mistrzem? Czego się od niego uczysz?

➤ Dla kogo ty jesteś mistrzem, czego możesz go nauczyć?

➔ Czy wspierasz pracowników w rozwoju, czy jest to dla Ciebie ważne?

 Zanotuj, co Bóg mówi do Ciebie w tym fragmencie Pisma Świętego (np. inspiracja, wniosek, napomnienie) ...

Część IV – Dzielenie się słowem

Spójrz na wypełnioną ramkę powyżej, podziel się z innymi tym, co Bóg mówi do Ciebie.

Część V – Dyskusja

Jak zaufać mistrzowi?

Wydaje się, że w czasach kryzysu autorytetów, relacja mistrz-uczeń odeszła w niepamięć. Młodzi wszystko wiedzą najlepiej, a wiedza starszych traktowana jest przez nich raczej jako obciążenie, niedostosowanie do szybko zmieniającego się świata. Dlatego dziś chętnie mówimy o „przywództwie służebnym”, a bardzo rzadko o byciu „mistrzem”. Często starsi (choć wiekiem wcale nie w podeszłym wieku) mają poczucie, że nie nadążają za młodymi i muszą się od nich uczyć. Historia Eliasza i Elizeusza to przykład udanego przekazania nie tylko wiedzy, lecz także misji (płaszcz Eliasza jest tego symbolem). Podziel się z innymi, w jaki sposób odnajdujesz się w takich relacjach.

1. Czy dziś jeszcze jest miejsce na relację mistrz-uczeń?
2. Czego młodzi mogą się nauczyć od starszych?
3. Jak świadomie budować swój autorytet?
4. Jak wspomagać młodszych w rozwoju?

Część VI – Sukcesja

Udana sukcesja to nie tylko kontynuacja działalności firmy, lecz jej dalszy rozwój. Firmy rodzinne powinny charakteryzować się jeszcze czymś więcej – pewnym duchem rodziny. Dlatego rolą założyciela (pierwszego pokolenia) jest nie tylko zorganizowanie sprawnie działającej firmy i efektywne jej przekazanie, lecz stworzenie „mitu założycielskiego” – misji firmy, zbioru fundamentalnych wartości, które nadadzą jej tożsamość. Czasem ma to odbicie w nazwie firmy zawierającej nazwisko założyciela. Jeśli zatem ktoś ma ambicje budowania firmy na pokolenia, od początku powinien zwrócić uwagę na ten niematerialny jej wymiar.

W stałości firmy rodzinnej jest jej siła. Nie jest nastawiona na natychmiastowy zysk, lecz jest budowana na pokolenia. W Polsce jesteśmy dopiero na początku tej drogi. Warto uzmysłowić sobie wagę tych wymiarów odpowiedzialnych za tożsamość firmy. Jednocześnie struktura firmy i jej forma prawna powinny być tak ustanowione, aby ułatwiać proces sukcesji i przejmowania jej przez kolejne pokolenia.

Aktualne problemy wielu przedsiębiorców z sukcesją mają swoją genezę w braku kultury budowania firm rodzinnych – ze względów oczywistych (socjalizm) jesteśmy dopiero na początku jej tworzenia. Widać to także w prawodawstwie, dotychczas w niewielkim stopniu uwzględniającym to zjawisko. Jednocześnie zagraniczne badania pokazują, że kluczowym momentem w „przeżywalności” firm rodzinnych jest trzecie pokolenie (jakieś skojarzenia z rodem Dawida?).^{Bibl. 4,5}

➡ *Pomyśl, czy twoją intencją jest budowa firmy „dla dzieci / na pokolenia”, czy też powodem sukcesji jest stwierdzenie „szkoda, żeby upadło” lub „żeby mieli z czego żyć”?*

➔ Przepomnij sobie temat pierwszy (styczeń) o misji firmy i jeszcze raz określ, dlaczego twoja firma ma istnieć:

➔ Co chcesz przekazać kolejnym pokoleniem, co będzie tym twoim „płaszczem – symbolem dziedzictwa”?

Część VII – Działaj!

A. Rozważ fragment Pisma Świętego

- Zadbaj o warunki, o ciszę, wyłącz wszystko, co cię rozprasza.
- Rozpocznij modlitwą, jeszcze raz przeczytaj tekst, poświęć rozważaniu 20-30 minut.

B. Postanowienie

- Postanowienie powinno być bardzo konkretne, możliwe do weryfikacji.
- Może dotyczyć życia zawodowego, rodzinnego lub postawy wewnętrznej.
- O charakterze pozytywnym (zrobię...) lub negatywnym (skończę z...).

➤ *Postanowienie z poprzedniego miesiąca udało mi się zrealizować (zaznacz na osi):*

➤ *Twoje postanowienie na najbliższy miesiąc:*

